

[N. P. Andreasen.]

Maksimalpriserne 18—19 Kr. for Brødkornet, og under de Forhandlinger, der blev ført inden for det samlede Landbrug dengang, var alle enige om, at der skulde gøres alt muligt for at opnaa disse Maksimalpriser, men man maa være klar over, at Maksimalpriserne paa Foderkorn har en lige saa stor Betydning for Tusinder af Landmænd. I det Øjeblik vi kan faa tilstrækkeligt Foderkorn ind til disse Priser, saa løser Spørgsmaalet med Hensyn til Ombytningskorn sig af sig selv. Jeg vil nu hellere kalde det for Erstatningskorn, for dette med Ombytningskorn maa jo ikke forstaas saadan, at alle Landmænd, uanset om de ellers køber Foderkorn, skal have Ret til at faa ombyttet det afleverede Brødkorn; det er kun dem, der skal bruge Foderkorn i deres egen Bedrift, der kan faa erstattet det afleverede Brødkorn. Hvis man kan købe Foderkorn cif dansk Havn med paaløbende Omkostninger fra Havnen, saadan som fastsat, vil jeg mene, at man kan faa dette Korn til omkring de 19 Kr., som Rugen afleveres til. Det vil jeg gerne have en Udtalelse om fra den højtærede Landbrugsminister, for jeg er ganske enig med dem, der har draget dette Spørgsmaal frem, om, at vi maa prøve at fremskaffe dette Foderkorn, saadan at de Landbrugere, der maa aflevere deres Brødkorn, kan faa det, uden at de skal give Penge til oven i Købet. Det er der jo nemlig ingen Mening i, og det er en Uretfærdighed over for dem, der skal aflevere.

Vi kan ud fra disse Betragtninger udtale vor Glæde over, at Forslaget er fremsat saadan, som det er.

Den ærede konservative Ordfører sagde, at man kunde tænke sig at være med til at forlænge den nuværende Ordning; jeg kan for mit Vedkommende sige, at uden at der bliver taget tilbørligt Hensyn til de Forhold, som omhandles i § 2 i det foreliggende Lovforslag — de 4 Kr. paa Foderkorn og de 3 Kr. paa Foderkager —, vil det være helt umuligt for mit Parti at gaa med til en Forlængelse af den nuværende Ordning. Vi vil støtte det Lovforslag, som foreligger her, og jeg haaber paa en hurtig og velvillig Behandling, saa at vi allerede i Morgen kan faa Lovforslaget gennemført, for at Noteringerne paa Torsdag kan blive rettet derefter.

Valdemar Thomsen: Allererst føler jeg Trang til at gøre Indsigelse mod de efterhaanden berømte eller vel snarere berygtede Forhaandsforhandlinger, der føres

under Forsæde af den højtærede Statsminister. Denne Uskik vil nemlig, hvis Rigsdagen fortsat finder sig i den, udvikle sig til at blive et fast Led i Lovgivningsarbejdet, i alt Fald naar det drejer sig om vigtige Omraader, og jeg forstaar ærlig talt ikke, at Oppositionspartierne vil række Haand til noget saadant. Det er, forekommer det mig, en Haan mod Rigsdagens Medlemmer, naar Statsministeren hver Aften i Radioen højtideligt kan lade meddele, at der føres hemmelige Forhandlinger mellem Regeringen og visse Partier om Forslag vedrørende Landbrugets økonomiske Forhold, Forslag, om hvilke man ved, forudsat at man kan handle sig til Rette, at de kun skal forelægges Rigsdagen til formel Behandling og Godkendelse.

Meningen med den ellers gældende parlamentariske Form, hvor Regelen er den, at efter at Lovforslag er forelagt, foretages der en første Behandling, forinden Sagen gaar i Udvalg, maa naturligvis være, for det første at man vil give Anledning til offentlig Diskussion og for det andet give Tingets Medlemmer Lejlighed til at fremføre, hvad der kan tale for og imod Forslagets Principper og Enkeltheder, alt sammen for at man kan naa det bedst mulige Resultat. Hvis nu Regeringens Fremgangsmaade er bedre end den Regel, vi har haft, siden vi fik den frie Forfatning, hvorfor saa ikke indrette det saadan, at ogsaa de mindre vigtige Lovforslag, forinden der gives Lejlighed til Drøftelser her i Tinget og i Offentligheden, gaar direkte til Behandling i et Udvalg med det for Øje bag lukkede Døre at afslutte en politisk Handel? Det var noget, der kunde passe de lyssky og anonyme Kræfter, der i Forvejen har alt for stor Indflydelse paa Forhold, som Regering og Rigsdag har og faar det fulde Ansvar for. Maaske, hvem ved, det vilde være en Form, der passede til Nutidens forkvaklede politiske Indstilling, men man bør i hvert Fald gøre sig klart, at den har ikke noget med Parlamentarisme og Demokrati at gøre, den kan kun betragtes som oligarkisk Diktatur, som Faamandsvælde af rene Vand.

I dette Tilfælde gik det altsaa ikke helt efter Beregningen, men det er ikke Statsministerens Skyld. Gennem lang Tid er Forholdene blevet drøftet i hemmelige Møder, og nu er Meningen altsaa den, at Forslaget skal jages igennem Rigsdagen i Løbet af et Døgn eller mindre; nogen egentlig saglig Forhandling om dette for Landbruget livsvigtige Problem levnes der ikke Tid til. Det, jeg har at sige, fremfører jeg